

er den, at man ved en Parlamentsakt af 3die Juni 1862 — der forøvrigt er citeret i Hæftallets Betænkning, Noget, der maasse er undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed — indførte denne Bæftatning, og det, vel at mærke, i et videre Omfang, end den siden den nyeste Tid gjælder i England; men denne ældre Bestemmelse blev ganske vist medoptagen i en almindeligere Stempelpapirlov, som skulde træde i Kraft fra Begyndelsen af 1871. Det kan altsaa ikke siges, at man først indførte Skatten i 1871, idet den tværtimod havde bestået siden 3die Juni 1862. Men saa møder rigtignok dette Interessante, at, medens man i den nyere Lov indførte den Lov, som allerede havde bestået i 8—9 Aar, saa var man efter 3 Maaneders Forløb ikke just „færdig med den“, men man foretog dog en Forandring i den. Medens tidligere alle fremmede Obligationer vare undergivne Stempelpligt i England, naar de vare udstedte eller udgivne i England, eller naar de vare gjorte betalbare der, hvad enten nu dette gjaldt Obligationerne selv eller deres Dividende eller Kupons, eller endelig, naar de bleve overdragne, omsatte eller negotterede i England, saa gjorde man i Marts 1871, altsaa for omtrent 1/2 Aar siden, den Forandring, at for at fremmede Obligationer skulde være undergivne Stættepligt i England fordrædes enten, at de vare udstedte eller udgivne i England, eller ogsaa dels, at de vare gjorte betalbare i England, og dels, at de bleve Gjenstand for Omsætning der. Jeg tillod mig imidlertid for at gjøre opmærksom paa, hvor varsom man maa være med strax at fælde Domme over Foranstaltninger i Danmark, fordi man ikke har det indrettet paa samme Maade i England. Ikke blot er der en overordentlig stor Forskjel paa det engelske og det danske Pengemarked, men der er ogsaa en overordentlig stor Forskjel mellem de Grundsetninger, hvorpaa den engelske Stempelbæftatning og den danske Stempelbæftatning hviler, og det maa naturligvis ogsaa føre til en forskjellig Maade at ordne Bæftatningen af Obligationer paa. Hovedtingen er, at man kjender Bæftatning af fremmede Obligationer, saavel i England som i Nederlandene og Frankrig, ligesaavel som efter det ærede Medlems Anførte i Østerrig

og Spanien, som jeg iøvrigt erkjender, at jeg ikke veed nogen Bæfted om. Men det var ogsaa ganske urigtigt, hvad det ærede Medlem udtalte og satte i Spidsen for sine Udtalelser, at det skulde være næsten en naustændig Bæftatning, fordi Grundreglen for enhver Bæftatning er og maa være, at den rammer ligeligt; det gjør man efter det ærede Medlems Vaaftand ikke her, og derfor er Loven uretfærdig. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en af de Grunde, som have bevæget Udvælgets Hæftal til at gaa ind paa Forslagets første Del, har netop været den, som jeg for tillod mig at henpege til, nemlig at man mener, at der er noget Ulige deri, at, naar Penge anbringes i indenlandske Obligationer, i indenlandske Foretagender, da undergives de en Bæftatning, men, naar de derimod anbringes i fremmede Obligationer, ere de frie for Bæftatning. Det forekommer mig derfor, at Loven tværtimod vil føre til Ugelighed i Bæftatning, hvortil det er det ærede Medlem, som vil beholde en Ugelighed. Han sagde rigtignok, at danske Statspapirer, og ikke blot danske Statspapirer, men ogsaa Nationalbankaktier, Privatbankaktier, Kreditforeningsaktier og deslige mere betydningsfulde Effekter ere frie for Bæftatning, overhovedet, tilføiede det ærede Medlem, Aktier i saadanne almindelige Anstalter, som gaa ud paa at fremme almennyttige Foretagender (Se dertil Sen: Det ærede Medlem har misforstået mig!). Det forekom mig, at det ærede Medlem sagde det, men maasse har jeg taget fejl, thi det ellers skulde undre mig, hvorledes jeg da har faaet det ind i Hovedet. At danske Statspapirer ere fritagne, har jo nu ganske særegne Grunde som jeg naturligvis ikke behøver at opholde mig ved, og hvad angaar de andre Effekter, som det ærede Medlem nævnte, da er Friheden begrundet i særlige Begunstigelser, som i sin Tid, og navnlig for den almindelige Stempellov udkom, bleve givne disse Anstalter. Og hvorfor gav man dem, hvad man med Føie kalder Begunstigelser? Fordi man troede, at de Diemed, de vilde virke for, vare til Almenhedens Gavn. Nu er altsaa Spørgsmaalet, om det ærede Medlem virkelig tror at kunne paa vise, at det ligeledes i samme Grad vilde være til Gavn for